

LATIN NYELVŰ LAP A TANULÓ IFJÚSÁG SZÁMÁRA

Prodit Budapestini, I. Verpeléti-út 22. decies in anno.
Pretium praesolvendi annum 4 pengő 80 fillér.

Megjelenik Budapesten, I. Verpeléti-út 22. tízszer egy
évben. Előfizetési ára évi 4 pengő 80 fillér.

Per.
Lat
020

Pentecoste.¹

Sol deciens patulum radios spargebat in
orbem,

Ex quo passus Homo scanderat astra Deus.
Ultima discipuli Christi praecepta sequentes
Ostia suspensio² pectore clausa tenent.

In magno residet conclavi secta Magistri,
Sex et quinque viri femineumque genus.
Anxietas oculis et spes tenebrosa³ refulget,
Tempora dum velis tecta futura manent.
Namque etsi Dominus, quae dogmata⁴ vera
tenerent,

Tradiderat, quin se dixerat esse Deum:
Assueti sed erant res utilitate metiri,

Nec poterant fatum noscere mente sua.
Instituit divus caelestia regna Redemptor,

Quorum rex dominus protinus⁵ ipse foret:
Hoc tamen imperium fragile terrestre pu-
tabant

Atque ibi se primos iure tenere locos.
Sed cum dedecori vidissent morte perisse
Christum et mobiliter spem cecidisse suam:

Nondum firma fides subito languescere coepit
Incertaque leves sorte labare⁶ viri.
Praetereaque metus Iudaeorum prohibebat

Ostia ferratis pandere clausa seris.
Sicque homines intus iussumque metusque
tenebat

Cogebatque pias continuare preces.
Verba die Solis⁷ fierent cum fervida claro
Guttaque manaret multa per ora calens,

Desuper auditur subito mirabile murmur,
Tamquam cum frondes moverat aura leves.

¹ pünkösöd ² ingadozó ³ bizonytalan ⁴ tanítás
⁵ folytonosan ⁶ inog ⁷ vasárnap.

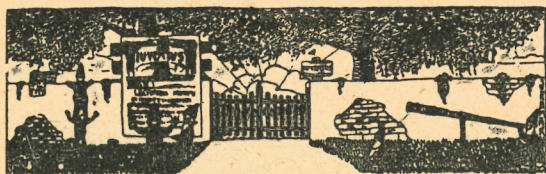

Intenti tollunt oculos vir, femina sursum
 Miraque confuso pectore facta vident.
 Nam similes linguis ignes apicesque⁸ minuti
 Labuntur passim sub laqueare cavum;
 Divisi supra caput unumquodque volatu
 Praecipiti pendent — parte cuique pari.
 Continuo coepit variatio⁹ magna virorum
 Ignavusque prius robora quisque capit.
 Munera nam septem Divinus Spiritus¹⁰ addit
 Cordibus atque animos nutrit amore pios.
 Et quibus ante fuit Iudaica timenda volun-
 tas¹¹

Ianuaque infestae clausa tenenda domus,
 Nunc animo capto¹² mysteria¹³ caelica docti
 Cuncta per incipiunt oppida ferre fidem.

Val. Fehér.

⁸ lángnyelv ⁹ változás ¹⁰ Szentlélek ¹¹ szándék
¹² fölbátorodva ¹³ titok.

LECTARIUS MINIMIS.

Nobilis Hispanus.

Postquam Columbus Americam repperit,
 plurimi Hispanorum fortunam tentare stu-
 duerunt. Inter ceteros quidam nobilis om-
 nem fere rem familiarem vendidit, navem
 aedificavit, nautas cibariaque comparavit
 et iter apparavit, ut terras insulasque repe-
 riret.

— Mane hic, oculo mi¹ — ait uxor ma-
 lum praesagiens,² — mane hic in pacata tua
 patria, ubi maiores tui beati vixerunt pla-
 cidique quiescunt. Mane in domo tua si-
 lenta,³ inter brachia tuae uxoris. Quid te
 in mare incertum, quid in ignota pericula
 ignotarum terrarum impellit?

— Quiesce, uxor, — inquit vir obstina-
 tus;⁴ — superior me potestas e domo exci-
 tat,⁵ motus⁶ quidam internus occultusque
 me tuis brachiis eripit. Cede⁷ fato superiori
 et si de me dolueris, praecipue gaudium⁸ ex
 eo, quod tibi dico: ego certe vicarius regis⁹
 in insulis repertis ero et redibo, ut te regi-

nam parvosque regni heredes¹⁰ mecum du-
 cerem.

Vir gloriae cupidus profectus est. In mille
 periculis cum undis, procellis,¹¹ scopulis,¹²
 feris hominibusque dimicavit. Sed nihil ha-
 buit, quod reperiret et afflicta¹³ navi nautis-
 que morbo affectis in maxima egestate ad
 insulam quandam Hispanorum appulsus
 est.¹⁴

— Iam actum est¹⁵ — inquit — de meo
 regno. Tamen dives atque adeo ex reliquiis
 fortunarum ditior, quam domi, fieri potero.

Sed quadam nocte, cum ipse in terra mora-
 retur, incuria¹⁶ nautarum scintilla¹⁷ in pul-
 verem pyrium¹⁸ insiluit navisque cum rebus
 omnibus in aërem disiecta est.

— Iam nunc quo me vertam?

Rem minimam ex divitiis habebat. Sed
 animum erexit¹⁹ spes, se in locupletia²⁰ Ame-
 rica labore, industria, mercatura²¹ multum
 proficere²² posse.

— Si vicarius regis, — inquit, — si dives
 fieri non possum, at certe veterem rem fa-
 miliarem, quam invida fortuna mihi abripuit,
 resarcire²³ potero.

Profecto²⁴ paucis annis post secundā for-
 tuna²⁵ maiorem partem rerum amissarum
 recuperavit.²⁶ Tum invadit animum deside-
 rium patriae et relictæ familiae.

— Domum — inquit — redibo, non ut
 potens dominus, sed raris rebus novarum
 terrarum onustus.²⁷

Navem inscendit. Sed coorta tempestate²⁸
 navis ad scopulum alliditur.²⁹ Rerum, quas
 aegre quaesiverat, nihil sequè vix ex undis
 conservavit.

Quid nunc mendicus³⁰ in aliena terra fa-
 ceret? Animo demisso³¹ oculisque natanti-
 bus³² mare fortunamque consideravit.

— Utinam domi essem! — clamat oculis
 lacrimantibus: — res amissas non dolerem.
 Beatus est, qui bona pace inter suos vivere
 potest. Heu me stultum et insipientem! Domi-
 nus veni, mendicus revertar.

¹ kedvesem ² sejt ³ csendes ⁴ határozott ⁵ ki-
 késztet ⁶ ösztön ⁷ engedj ⁸ előre örül ⁹ alkirály
¹⁰ trónörökös ¹¹ vihar ¹² szirt ¹³ megrongált ¹⁴ kiköt
¹⁵ vége van ¹⁶ gondatlanság ¹⁷ szikra ¹⁸ puskapor
¹⁹ éltet ²⁰ gazdag ²¹ kereskedés ²² sokra megy ²³ ki-
 pótól ²⁴ valóban ²⁵ a sors kedvezéséből ²⁶ vissza-
 szerez ²⁷ terhelt ²⁸ zivatar ²⁹ ütődik ³⁰ koldús
³¹ csüggedten ³² révedező.

Per menses expectare debuit navem in Hispaniam profecturam, qua ministerio nau-
tae utens domum vectus est. Ibi in pauper-
tate atque egestate cum familia vixit, ta-
men contentus fuit et beatus, quod in pa-
tria et inter suos esse poterat. Saepe ex-
clamavit:

— Usui mihi sunt³³ itinera ac mei labores :
nunc meam fortunam et quietem aestimare
scio.

Val. Fehér.

³³ hasznomra vannak.

Puer rusticus in ludo litterario.¹

Scriptis Géza Gárdonyi.

In Latinum convertit *Carolus Ács.*

Kalendis Aprilibus decem simul pueri
aberant a ludo, aberat etiam puellus² Iose-
phulus Tabi. Iosephulus est puerulus bel-
lulus³ et alacer,⁴ simo⁵ naso hirsutisque⁶
capillis.⁶ Doleo⁷ eius vicem,⁷ quod nunc
demum⁸ sapere⁹ coepit, quorsum¹⁰ sint¹⁰ lit-
terae.¹⁰ Si saltem triduum in ludum itabit,
proximo autumno iam legere poterit; sin
nunc aberit a ludo, velut si nullam unquam
viderit, prorsus dediscet¹¹ litteras.

Ceteros novem pueros arcessi¹² iussi,¹²
Iosephulum ipse domo reducturus eram.

«Salvere te iubeo, mater Tabi, inquam
aream intrans, ipse veni, ut visam,¹³ si quid
mali domi tuae acciderit.»

Mater Tabi tum forte lintea¹⁴ expediebat,¹⁵
ut in sole expanderet.¹⁶ Ex oculis et vultu
intelligebatur adventum meum ei inopi-
natum¹⁷ accidisse.¹⁷

«Nihil mali nobis accidit,» respondet illa
humo a linteis surgens, «ingredere dum,¹⁸
sodes,¹⁸ domum¹⁸ nostram.»¹⁸

«Certe quidquam mali vobis evenit» in-
quam in area¹⁹ subsistens.¹⁹ «Certum est
Iosephulum aegrotare, nequiquam²⁰ negas.»

«Minime vero,» ait subridens femina,
«valet ille, atque pernix²¹ ac mobilis²¹ est
quasi²¹ avis.»

«Noli negare eum aegrotum esse, aliter
fieri non potuit, quin in ludum mitteretur.
Mater Tabi, ne²² tu scis, qua es prudentia,²³
te maiores divitias omnis generis artibus
et humanitate, quas is in ludo litterarum

discat, hereditate relinquere non posse. Cedo
puerum,²⁴ videre²⁴ velim,²⁴ quid puerulo
mali sit.»

Tunc mater Tabi vehementer erubescit
manusque perturbata²⁵ complicat. Caput
pudibunda²⁶ in obliquum²⁷ avertens sic ait:

«Nimirum hodie, magister dilectissime,
Iosephulum anseres pastum²⁸ miseram» —
atque se excusans addit:

«Unicum habeo filium atque anseres iam
pastum agi oportuit.»

«Probe scio, misera mater Tabi, ex anse-
ribus autumno fore, ut magna pecunia²⁹
reficiatur,²⁹ pecuniaque vobis ad tributum
pendendum opus esse. Sed nescis, mater
Tabi septem diebus post tentationem³⁰ ad-
futuram esse? Iosephulus ingenii facultates
ut rosa florem nunc expandere³¹ incipit;³¹
verum si nunc a ludo prohibebitur, mentis
vires recedent, quasi cochleae³² neque ad
proximum annum prorepent.»³³

Post meridiem iam iterum in ludo sedebat
puellus simo naso et vegetissimo³⁴ ingenio.³⁴
Capilli³⁵ horrebant³⁵ atque subrigebantur,³⁵
tamquam³⁵ clavuli³⁵ scandulares.³⁵ Pure lotus
ut regulus³⁶ nitebat. Ex vultu spiritus³⁷
elati³⁷ ac gravitas³⁷ eminebant.³⁷ Quidni?
Magister ipse eum e pascuo³⁸ anserum in
ludum reduxit.

1 népiskola 2 fiucska 3 kedves, bájos 4 vidám
5 pisze 6 tuskéshajú 7 sajnálom (a sorsát) 8 csak
9 megérteni 10 a betük mire valók a világon 11 el-
felejtí 12 hívatam 13 megnézzem 14 vászon 15 elő-
rak 16 kiterít 17 meglep 18 tessék beszélni! 19 az
udvaron maradvá 20 hiába 21 fúrge, mint a madár
22 igazán, bizonyára 23 okos asszony létedre 24 csak
hadd lássam azt a gyereket, mi a baja 25 zavarában
26 szégyenlősen 27 oldalt 28 legelőre 29 pénz lesz
30 vizsga 31 kinyílásnak indul 32 csiga-bíga 33 elő-
jön, előbuvik 34 élénkeszü 35 haja úgy állott, mint
egy csomó zsindelyszeg 36 mint királyfi 37 komoly
büszkeség sugárzott 38 legelő.

EXEMPLA CLARORUM VIRORUM

Apud Lacedaemonios maxima fuit disci-
plina militaris. Itaque cum in acie quidam
Laco strictum ensem iam in hostem infixu-
rus esset, audito signo, quod receptui cane-
bat, non infixit. Interrogatus deinde, cur
hostem non occidisset, «Quia — inquit —

**De mansuetudine¹² et magnanimitate
Scipionis.**

P. Cornelius Scipio, dux clarissimus Romanus, in Hispania Carthaginem Novam oppugnabat. Cum urbe potitus esset, inter captivos adducta est ad eum eximiae¹³ formae¹⁴ virgo, illustri loco nata, barbaro cuidam principi desponsa. Scipio parentes¹⁵ sponsumque de re certiores fecit. Parentes vim magnam auri ad filiam redimendam¹⁶ duci attulerunt orantes eum, ut thesaurum pro filia acciperet. Scipio aurum poni ad pedes iussit vocatoque virginis sponso: «Ad dotem,¹⁷ inquit, quam a socero accepturus es, haec tibi a me dona accedant!»

Vir tanta Scipionis mansuetudine commotus gentem suam Romanis conciliavit.¹⁸

(E. M.)

¹² sarkal ¹³ szelidség ¹⁴ igen szép ¹⁵ jegyes ¹⁶ kiált ¹⁷ hozomány ¹⁸ egyesít.

EX ARCHIVO LATINO HUNGARORUM

Andreas vadit Hierosolymam.

Post haec rex Andreas terram sanctam visitavit ad mandatum Domini Papae, quod mandatum acceperat, dum esset adhuc dux.

Et ibi in terra sancta super exercitum Christianorum contra Soldanum¹ Babyloniae capitaneus² et dux praeficitur et mox victor efficitur gloriosus. Mansit autem tribus mensibus. Regali denique thesauro exposito,³ diversorum Sanctorum per ipsum reliquias comparantur.

Reversus autem in Hungariam regnum suum reinvenit in prospero statu. Non tamen hoc suis meritis, sed Sanctorum, quorum reliquias afferebat, ascribi⁴ voluit.

Transactis itaque novem annis, rex generosam filiam suam *Elisabeth* nobili viro Ludovico, Thuringiae Landgrafio copulavit,⁵ qui post multos annos similiter cruce signatus devote⁶ Hierosolymam pergens ibidem migravit ad Christum. Cuius festum Hierosolymis devote celebratur.

Migravit autem rex Andreas ad Dominum anno Domini MCCXXXV., tricesimo anno regni sui, cuius corpus in monasterio de Egrus⁷ feliciter requiescit.

E Marci Chronica:

De Gestis Hungarorum (cap. 78.).

¹ szultán ² kapitány ³ királyi kincsét feltárva ⁴ tulajdonít ⁵ nőül ad ⁶ áhítatosan ⁷ az egresi monostorban.

Corona vitae. (9.)

Ad fabulam *Felicis Nabor* Latine scripsit
Valentinus Fehér.

10. Finis imperatoris.

Tempore procedente Tiberius, postquam a Seiano, qui liberrime¹ Romae nomine imperatoris dominabatur, deceptus est, impensius modo² homines oderat. Et amicos et inimicos cruciatos interficiebat. Cum senatum timeret, singulis diebus de singulis senatoribus supplicium³ sumebat;³ cum metueret memoriam rerum praeteritarum, cives trucidari⁴ iubebat, propterea quod ad cadavera familiarium lacrimas fuderant; cum de solio⁵ timeret, etiam pueros novem annorum interficiebat.

Homines timore imperatoris tremebant, quia nemo de sua vita securus erat.

Quodam die nave in portum Neapolitanum appulsa tres viri larvas⁶ mercatorum⁷ gerentes escendunt. Ora densis barbibus tecta erant. Unus e tribus erat Vitellius, quondam praefectus praetorio, qui post labores in metallis Sardinianis exantlatos⁸ aufugerat.

In cauponam⁹ devertunt.

Tertio die Vitellius cum uno comite in insulam Capreas profectus est. Ibi rescivit Tiberium Miseni in villa Lucii Luculli splendidissima commorari.

Itaque Vitellius Misenum venit, ubi Tiberius comissabatur.¹⁰ Vitellius dixit se cum Macrone, praefecto custodum, loqui velle.

Cum Macro exiisset, Vitellius eum salutavit.

— Ego sum — inquit — Vitellius. Me tibi notum esse puto. Quondam enim ego fui praefectus praetorio.

— Vitellius? — ait Macro obstupefactus. — Mentiris. Nemo enim e metallis Sardiniensibus adhuc usque revertit.

— Aufugi, ut imperatorem ulciscerer. In metallis alterum captivum cognovi, qui aequae, atque ego, Tiberium odit. Amicitiam¹¹ inter nos intravimus.¹¹ Per multos annos sub terra fuimus, dum aufugere contigit.¹² Nunc adsumus.

— Quid ad me?¹³ — clamat Macro. — Vos ambos virgis caedam, in vincula coniiciam, remittam in metalla Sardiniana.

— Hoc non facies. Nonne habuisti fratrem, quem maxime amasti?

¹ korlátlanul ² szerfelett ³ kivégeztet ⁴ legyilkol ⁵ trón ⁶ álarc ⁷ kereskedő ⁸ kiáll ⁹ kocsmá ¹⁰ dőzsől ¹¹ barátságára lép ¹² sikerül ¹³ mit törődöm vele?!

— Quintum! — exclamat Macro. — Eum habui¹⁴ acceptissimum.¹⁴ Quid de eo novisti? Quodam die sine vestigiis evanuit.

— Imperator eum effosso¹⁵ oculo in Sardiniam misit.

— Mentiris — ait Macro. — Hoc falsum est.

— Aspice hunc hominem — inquit Vitellius et comitem producit.

— Non iam, Macro — ait ille — me novisti?

— Novi hanc vocem — gemit Macro horrore percussus. — Verone tu es, Quinte? Ergo sum a tyranno deceptus. Illum spurcissimum¹⁶ obtruncabo.¹⁷

— Ego pol¹⁸ — inquit Vitellius — eum ulcisci volo. His ipsis manibus eum strangulabo.

— Venite — ait Macro. — Iudicium de illo faciemus.

Intrant in villam, quae diurna¹⁹ luce colustrabatur. Servi praefecto in terram se submittunt. Fores triclinii aperiuntur.

Tiberius in purpurea culcita²⁰ accubabat. Caput eius rosis cinctum erat. Utrisque sedebant convivae adulescentes, qui tremantes imperatorem deum appellabant. Servi nigri taciti vinum calidum in pocula infundebant.

Tiberius poculum aureum elevabat, cum foribus apertis Macro et post eum Vitellius et Quintus apparuerunt. Macro servis dimissis fores claudit. Dein ad Tiberium aggreditur.

— Novistin — inquit — istos homines?

— An tu, Macro — ait Caesar — nugas²¹ agere²¹ vis?

— Minime vero; agitur de re seria.²² Ideo hos non cognoscis, quia oculi tui caligant.²³ An forte sanguis²⁴ oculis suffusus est?²⁴ Hic est Vitellius, iste meus frater, Quintus, quem iam dudum quaesitum repperi.

Tiberius expalluit. Tres viri propius aggrediuntur.

Per omnem vitam, imperator — ait Macro — fideliter tibi servivi. Paratus fui pro te sanguinem fundere. At tu me decepisti. Supremus tibi dies advenit.

Priusquam Tiberius se levaret, Vitellius in eum invectus digitis collum eius apprehendit. Macro culcitā purpureā singultum raucum²⁵ compressit.²⁶

Dein foras egressus custodes tubā canere iussit. Ad tubae clangorem²⁷ milites conveniunt. Macro ense dstricto atque elevato clamat:

— Imperator mortuus est. Salvus sit²⁸ imperator Caligula, Germanici filius.

Milites, qui Caligulam maxime amabant, exclamant:

— Salvus sit Caligula!

Tum Macro cum militibus in triclinium revertitur. Macrone annuente miles stragulo²⁹ purpureo mortuum sternit.³⁰

Convivae tremantes rem aspiciunt.

— Surgite — ait Macro. — Ne timueritis. Ante hos milites dicite Tiberium ostrea³¹ faucibus haerente suffocatum.

— Ita est — respondent ignavi, — imperator ostrea suffocatus est.

— Optime. Milites, educate eos.

— Quo istos ducamus? — quaerit centurio.

— In metalla Sardiniana. Os eis obturate,³² ne quid loquantur.

11. Vitellius repudiatur.

Vitellius Romam properavit dixitque senatoribus Tiberium mortuum Caligulamque esse imperatorem.

Deinde cum Rubina locuturus in domum Marci Fulvii se contulit. Rubina albo³³ induta cum patre obviam ei venit.

— Salve, Rubina — ait Vitellius. Liber sum teque amo. Esto, Rubina, mea coniux. Sum in oculis³⁴ novi imperatoris. Recte quidem hoc merui, quia Caligula, per me regnum adeptus est.

— Quid ita?³⁵

— Ego enim his manibus Tiberium strangulavi.

— Heu te homicidam!³⁶ — clamat Rubina aspectu fastidii³⁷ pleno.

— Quid? mene homicidam? Immo sum liberator. Tyrannicidium³⁸ non est peccatum, sed praeclare³⁹ factum.³⁹

— Eheu!⁴⁰ — clamat Rubina. — In aeternum inter nos revellemur.⁴¹ Ego sequor praecepta Dei veri, qui caedem fieri vetat.

— Rubina!

— Apage! Abhorreo te. Cape, pater, manum meam; istum metuo.

Marcus filiam amplexus dicit:

14 igen kedves nekem 15 kiszúr 16 utálatos
17 megöl 18 bizonny 19 nappali 20 vánkos 21 tréfál
22 komoly 23 zavaros 24 véres 25 rekedt 26 elfojt
27 harsogás 28 éljen! 29 takaró 30 terít 31 osztriga
32 betöm 33 fehér ruha 34 kegyben áll 35 hogy-hogy?
36 gyilkos 37 utálat 38 zsarnokgyilkosság 39 dicső
tett 40 jaj! 41 elszakad.

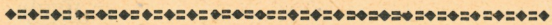
— Noli timere, Rubina; iste abibit... Magnum, Vitelli, facinus commisisti; Deus miseretur tui. Relinque domum, in qua pax inest.

— At ego — inquit iuvenis — amo tuam filiam et illa me amat.

— Amor eius mortalis, Vitelli, emortuus est.⁴² Cum in Golgotha sub cruce starem, ubi Deus effudit spiritum, omnem abiecit sensum humanum et vovit soli Deo se esse servitutam. Aliquando cogere eam volui, ut virgo Vestalis fieret: noluit. Nunc autem aeternam vovit virginitatem.⁴³ Nemo sententiam eius a proposito declinare⁴⁴ poterit. Cum pace, Vitelli, discede.

Vitellius paulisper torpidus⁴⁵ astat, dein avolat. Marcus postea comperit illum esse profectum cum Scythis pugnaturus.

⁴² elenyészett ⁴³ szüzesség ⁴⁴ eltérít ⁴⁵ megdermedve.

In funere iuvenis.

*Lacrimas fundunt teneri parentes
Nosque lugemus socii dolentes
Flore privari iuvenum cohortem
Morte recenti.*

*Hic domi et vulgo pius ac modestus,
Omnibus blandus simul atque carus,
Maxime sollers animae saluti
Invigilando.¹*

*Hinc Deo gratus; merito fideles
Credimus tales citius vocari,
Ut sit illorum requies beata,
Tuta, perennis.²*

*Ergo moerentes pariterque amicos
Sic et agnatos, simul et parentes
Haec spei virtus moneat relictos,
Sistere³ planctum.⁴*

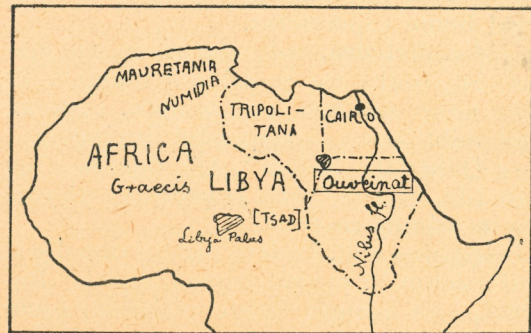
Michael Tóth S. J.

¹ vmire (dat.) vigyáz, nagyon gondoz ² örök
³ megszüntet ⁴ siránkozás.

GEOGRAPHICA.

Ladislaus Almássy, ut Cyrenis¹ ipse nuntiavit, sub finem mensis Aprilis una cum comite: Roberto Clayton, centurione² classario³ Britanno Ouveinat, locum inter vastas Libyes solitudines situm aeroplano nactus est,³ ut inde partes Libyes alias inter septemtrionem et occasum solis spectantes,

usque ad hoc tempus ignotas exploraret. Regio, quae Ouveinat dicitur, saxorum est immanis congeries, quae instar insulae e solitudine eminet.

Verba nuntii per telegraphum perlata haec sunt: «Iter nostrum prospere ad exitum procedit; fines Ouveinat aliaque loca adhuc ignota pervestigavimus. Hodie primus in his regionibus hospes convivio⁴ magistratum,⁵ qui sunt in media solitudine Libyae Italicorum interfui. Spero fore, ut intra decem dies Chargam reverti possim. Almássy.»

Audax gens humana ruit⁶ per vetita⁷ et animo forti impedimenta ultima tollit.⁸ Verum est sane illud Horatii: «Nil mortalibus ardui⁹ est.»

¹ Kyrenaika ² tengerészkapitány ³ elér ⁴ vendége voltam ⁵ hatóság ⁶ rohan ⁷ tilos ⁸ megszüntet ⁹ nehéz.

Non vinum hominibus moderari, sed vino homines solent.

*

Ad suum quemque aequum est quaestum esse callidum.

Iocosa.

Tres discipuli petulantes¹ in via vagantes rusticum ad pabonem² dormire viderunt. Ad pabonem asinus erat iunctus. Unus e discipulis ad facinus iocosum paratus resolvit asinum et ornatum³ sibi imponit et tristis exspectat, dum rusticus expergiscatur.⁴ Interea sodales cum asino abeunt.

— Quis te diabolus⁵ huc attulit? — interrogat homo experrectus.

— Non diabolus, sed pater meus, qui magus⁶ est, iratus me in asinum mutavit. Et quia nunc exactum est⁷ tempus, expecto, quid mihi facias — respondet discipulus.

— Quid tibi faciam? Abi domum, sed dico tibi, ut cum patre concordēs,⁸ ne rursus in asinum muteris.

Discipulus abit. Postero die alii duo discipuli asinum in mercatu⁹ venditabant.¹⁰ Rusticus, qui asinum emere cogitabat, suum asinum conspexit.

— Iterumne — inquit — in rixas ivisti¹¹ cum patre? Noli timere, non te amplius emam.

Valentinus Fehér.

¹ pajkos ² taliga ³ szerszám ⁴ felébred ⁵ ördög
⁶ varázsló ⁷ kitelik ⁸ jóban van ⁹ vásár ¹⁰ árulgat
¹¹ összevesz.

AENIGMATA.

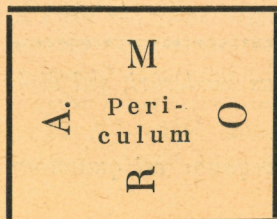
I.

In vivario¹ quodam cervi et phasiani² erant. Custodi vivarii obviam venit dominus, qui custodem interrogavit, quot cervi et phasiani ibi alerentur. Custos iocosus interroganti hoc responsum dedit: «Cervi una³ cum³ phasianis centum capita et pedes ducentos sexaginta sex habent.»

Quot cervi et phasiani erant in vivario?

¹ vadaskert ² fácán ³ -val -vel együtt.

II.

(Proverbium.)

Alexius Czuppon.

III.

Dissolvendum ad saltum equulei:

tum	rat,	Ro	li
Dum	de	gun	it
Sa	per	be	ma

Solutiones aenigmatum numeri VII.

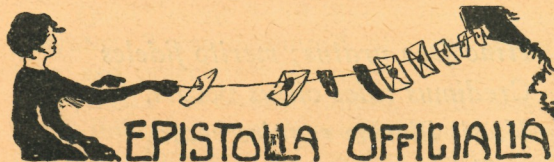
I. 1. Cilicia; 2. Luperici; 3. coronat; 4. amictus. — II. Tus. — III. 1. Stagira; 2. Rufinus; 3. Amantia; 4. candela; 5. diadema; 6. Camilla; 7. Italica. — Nomen deae Romanae: *Suadela*. **Aenigmata recte dissolverunt:** Marianna Renner, Georgia Szilvássy, Maria Schuster (Budapest), Jos. Wittner (Baja). — Praemium Josepho Wittner sorte obvenit.

Solutiones aenigmatum numeri VIII.

I.: Tiber (ius), iusti (tia), tiara, urna, so (I), Lebad (ia), Iason, v (ia), Ian (us), u (sura), sura. *Nomen rerum scriptoris Romani: Titus Livius.*

II.: *Tantummodo incepto opus est, cetera res expedit.* (Sall. Cat. 20, 10.)

III.: Fenestra, ancora, casa, ignis, tabula, ara, vannus, incus, dens, ovis, simius, nasus, ignis, mensa, Italia, alea, falx, epistola, liber, ianua, casa, insula, tentorium, arbor, sagitta: *Facit avidos nimia felicitas.* (Sen. clem. 1, 1, 7.) — **Aenigmata recte dissolvit:** Georgia Szilvássy (Budapest), cui praemium adiudicatum est.

Si quis pretium totum subscriptionis nondum solvit, solvere properet, ne ephemeridem retinere cogamur.

Moderator ephemeridis EUGENIUS FRAY DR.
Budapest, I., Verpeléti-út 22.,

ad quem epistolae et manuscripta mittantur.
Administratio ibidem.

Sumptibus Societatis Magistrorum Intermedi-scholarium Catholicorum. — A Katholikus Középkolai Tanáregyesület költségén.

(Praeses: STEPHANUS ACSAY DR., elnök.)